

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MIDZOMERSTRANDKOMEDIE

Een komedie

1880

door

Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2020

Nr.3510

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

GREETJE, jong middelbaar, volks :

TJEERD, dito, dominant :

SMIKKIE, jong en smakelijk :

RUF, ook jong, maar ijdel :

SARA, oud, wijs en teder :

PIETERPIETER, ook oud, maar bang en breekbaar :

HARRY, leeftijdsloos, stil water :

ESMEE, midden veertig, goed stevig :

BARTJANJOOST, ettertje eerste klas :

Vier acteurs spelen negen rollen.

Greetje speelt ook Esmee.

Smikkie speelt ook Sara.

Pieterpieter speelt ook Tjeerd.

Ruf speelt ook Harry en ook BartJanJoost.

De verschillende personages, stijlvol gekleed in wit, worden aangeduid met eenvoudige middelen. Een hoed. Of een voile. Of een bal. Of een gitaar. Elk personage heeft zijn object of kledingstuk, waar het publiek hem of haar aan kan herkennen.

Wie een zonnebril draagt, fungeert als figurant of speelt een extra klein rolletje, in de tekst nader aangeduid.

Wie wat tegen het publiek zegt, wordt, tenzij er een naam wordt vermeld, overgelaten aan de regie. Dan staat er: TEGEN PUBLIEK, in plaats van de naam van het personage. Het is heel goed mogelijk verschillende vertellende teksten, gesproken uitleg TEGEN PUBLIEK, weg te laten als de duidelijkheid dat toe laat.

DECOR

Op het strand in Menton. Niet realistisch decor, wel uitbundig. Veel licht en geel. Echt de sfeer van het strand.

De aanwijzingen 'komt op' en 'gaat af' hoeven ook niet letterlijk te worden genomen. Het is heel goed mogelijk dat alle acteurs het gehele stuk lang op het toneel aanwezig zijn. Gesproken aanwijzingen hieromtrent kunnen hier en daar dan ook gaande het repetitieproces worden weggelaten, als het voldoende duidelijk is wie het woord neemt.

EERSTE BEDRIJF

(Een zoveel mogelijk leeg toneel. Acteurs komen op. Een draagt er een emmer water die hij ergens op het toneel zet. Op een opvallende plaats. Stilte.)

TEGEN PUBLIEK : *(Tegen publiek)* Dit is de emmer. Ik zet 'm vast neer. *(Iedereen kijkt naar de emmer.)* De emmer verbeeldt een belangrijk personage dat we nooit te zien krijgen, maar een rol speelt in dit verhaal. Als we tegen de emmer praten, praten we tegen Germaine. *(Even staart men naar de emmer, dan:*

TEGEN PUBLIEK : We nemen u mee naar Zuid Frankrijk. Lekker. Even weg uit het land van mist en mest. Even lekker naar de Koot. Om aldaar getuige te zijn van een bizar verhaal rond acht uiterst verschillende personages.

ACTEUR DIE BART JAN JOOST JJ SPEELT : Negen. BartJanJoost.

TEGEN PUBLIEK : O ja. Negen. Negen personages.

TEGEN PUBLIEK Met de emmer erbij zelfs tien.

TEGEN PUBLIEK : *(geïrriteerd)* O ja, met Germaine erbij tien. En die tien personages spelen we met zijn vieren.

TEGEN PUBLIEK : Met zijn vijven dan eigenlijk. Want Germaine wordt dus door de emmer gespeeld.

TEGEN PUBLIEK : *(Tegen de actrice)* Jaaaa. Jezus, hou op zeg.

TEGEN PUBLIEK : U hoort het al, u moet wel een beetje opletten. Had u niet gedacht zeker? Het eten zit er net in natuurlijk, dus u dacht: ik ga hier lekker een beetje zitten uitbuiken, avondje cultuur, even lekker bijtukken. Nou, vergeet het maar. Het is werken vanavond.

(Iemand gebaart met een zonnebril)

O ja, en dan nog een huishoudelijke mededeling: als we een zonnebril ophebben zijn niet een van die personages, maar iemand anders aan het strand. Een Italiaan, of een Duitser, of gewoon iemand. Duidelijk? Goed. Moet er nog iemand naar de wc? Dan moet u het vijftien minuten ophouden, want we beginnen. Allons enfants de la patrie!

TEGEN PUBLIEK : Muzikaal intro. Overture.

(Muziek zet in.)

TEGEN PUBLIEK : Het strand te Menton. Zuid Frankrijk. Op de grens met Italië. Vlakbij Ventimiglia. Waar al die treinen altijd naar toe gaan. Veel licht. Zon en zand. Veel geel. U bent de zee. Waar u zit, daar is de zee.

(Changement in licht, de horizon erbij en eventueel changereren naar gele poten en friezen. Er staan twee keurige rijen van stoeltjes, verbeeldend de rijen matelatjes. Tijdens het stuk kunnen die van plaats veranderen, zoals dat gaat op het strand. Ze worden naar de zon gedraaid, of er juist vanaf. 's Morgens staan ze allemaal weer keurig in het gelid. En als het regent staan ze op een stapeltje in de achtergrond.)

TEGEN PUBLIEK : Het is nog vroeg. Badgasten beginnen zich aan te dienen. Voor op het toneel staat Greetje. De zee in te brullen. Een paar meter achter Greetje staan haar tassen. Daar weer achter een strandgelegenheid met matelatjes op pootjes.

(Dat alles is inmiddels al dan niet verbeeld)

GREETJE : BartJanJoost! Niet zo diep. BartJanJohoost! Niet zo diep gaan. Germaine! Zeg tegen je broertje dat ie niet zo diep gaat. BartJanJoost! Germaaaaaaaine!

TEGEN PUBLIEK : *(Al dan niet geïllustreerd)* Achter haar paraderen verschillende strandgasten. Een jongen die achter een gillend en lachend meisje aan zit. Een dandy. Een dame met een hondje. De man met de erectie. Greetje schreeuwt gewoon door.

GREETJE : BartJanJoost! Het is daar diep! Het is daar diehiep! Germaine. Zeg tegen je broertje dat ie minder diep gaat. BartJanJoost. Minder diep.

TEGEN PUBLIEK : Achter haar komt Tjeerd op. Ook hij begint te brullen.

TJEERD : BartJanJoost! Hoor je niet wat je moeder zegt!?! Minder diep! Germaaaaaaine!

(Greetje sjokt terug naar de tassen)

Kom uit het water! Nu! Hoor je me? Nu uit het water komen. Nu! BartJanJoost!?! Germaine!! Nu! *(woedend)* Komen jullie nou of komen jullie niet? *(Hij draait zich ook om en loopt naar Greetje.)*

Ze komen niet.

GREETJE : Nee.

TJEERD : Nou ja. Zoveel stroming staat hier niet in die baai. En hij zwemt goed. Waar zijn nou die bekende Nederlanders?

GREETJE :Hij zwemt in ieder geval beter dan wij opvoeden.

TJEERD : *(In de aanval)* 'We'? Jij, bedoel je?

GREETJE : Ze luisteren toch ook niet naar jou?

TJEERD : Omdat ze niet opgevoed zijn!

GREETJE : Is dat alleen maar mijn schuld?

TJEERD : Jij voedt die knullen toch op?

GREETJE : Ja nee, inderdaad ja. Jij bent er nooit!

TJEERD : Daarom. Ik ben er nooit. Dus als er iemand de opvoeding fout doet, ben jij dat. Vrouwen kunnen niet logisch denken. Je moet logisch denken. Van A naar B.

GREETJE : *(Staat in de zee)* Zie jij ze nog? Ik zie ze niet meer. O ja, daar zie ik ze. Ze zijn bij het vlot.

TJEERD : Waar is Vanessa met 'r opgespoten lipjes? Marco Borsato met zijn zak chips? Waarom zit Rik Felderhof hier niet ergens te schilderen met een hoed op en Joop Braakhekke aan zijn zij? Wat nou? We zijn toch aan de Koot?

TEGEN PUBLIEK : Ze ploffen neer bij twee matelatjes. Een onwaarschijnlijk zwarte neger komt langs met onwaarschijnlijk veel tasjes.

NEGER : Koeriepapap. Oeroe kilo. Very cheap. Oekoekoe. Kala koeloe. Kilokola. Good quality. Hara hara. Kilo-orang. Koe koe. Very, very cheap. Kirikarahoekeoeboe. Hoekoeboe hoekoeboe.

(Greetje en Tjeerd schudden het hoofd. De neger loopt door)

Belanda belanda. Kaiku kaiku niekopu. Harikiri harikiri. *(Hij gaat af)*

GREETJE : *(Zucht moedeloos)* Ik ben kapot. Breek door me hoeven. *(Ze zakt op een matelatje.)*

TJEERD : Je doet het jezelf aan.

GREETJE : Moeten die kinderen verzuipen dan? Of onder een wagen komen? Ze scheuren als gekken hier op die boulevard.

TJEERD : Wat stinken die negers toch.

GREETJE : Tjeeeeeerd....

TJEERD : Is wetenschappelijk bewezen dat Koreanen het minste en negers de sterkste lichamelijke geur hebben van alle volkeren. En halfbloedjes kan je sowieso niet vertrouwen. Ruik je dat dan niet? Die lucht die hier hangt. Wat kosten die matrasjes hier? 10 euro voor een hele dag en 8 voor een halve. *(Kijkt op zijn horloge.)* Opstaan, Greetje. Hup hup.

GREETJE : *(Staat weer op)* Wat is er?

TJEERD : Als we nog tien minuten wachten is het twee euro goedkoper. Gaat de middag in. Even tien minuten wachten.

GREETJE : Tjeerd, ik loop bijna te crashen.

TJEERD : *(Kijkt op horloge)* Bijna nog maar negeneneenhalve minuut.

(Maar Greetje luistert al niet meer. Ze staart weer naar de zee en loopt weer naar de rand)

GREETJE : Bartjanjohoost! Niet zo ver gaan. Germaine! Zeg tegen je broertje dat ie niet zo ver gaat. *(Kijkt steeds schuiner naar opzij)* Waar gaan jullie naar toe? Niet doen! Bartjanjoost! Germaaaaaaaine!

TEGEN PUBLIEK : Dan verschijnt - op een nieuwe inzet van de muziek – *(Dat gebeurt)* Smikkie, schitterend en rondborstig. Ze ziet er waanzinnig uit, met een geknoopte voile om een stijlvol en uitbundig gevuld badpak. Tjeerd probeert niet te kijken. Hetgeen niet lukt. Smikkie gaat ergens iets hoger liggen, op een matelatje, ontknoopt haar voile en begint zich sensueel in te smeren. Verliefd op haar eigen vlees. Tjeerd probeert niet te staren. Hetgeen niet lukt.

SMIKKIE : *(Tegen publiek)* Kijk nou toch eens. Hoe prachtig. Die huid. Zo strak. Zo gelijkmatig melkchocoladebruin. En zo zacht. Verrukkelijk. God, wat ben ik gelukt zeg. Wat ben ik fraai. Echt een bjoet van de bovenste plank. Als blikken konden bevruchten

(Ze ziet de blikken van Tjeerd en glimlacht naar hem.)

Dag meneer.

(Tjeerd slikt en kijkt weg)

(Richt zich weer op haar huid, verder met insmeren) Eenentwintig, tweeëntwintig en daar kijkt-ie weer.

(Inderdaad Tjeerd kijkt weer om. Smikkie smeert verder, zijn gestaar zogenaamd niet opmerkend)

Het probleem van een vrouw zijn zoals ik is: Hoe vindt je een knul die bij je past? Dat moet toch wel iets bijzonders zijn. Ik loop al door de dertig, dus het moet zo langzamerhand maar eens gepiept worden. Vandaar deze reis. Als je 't ergens vindt, dan is het aan de Koot. *(Kijkt om zich heen)* Maar ik zie nog niet iets dat in aanmerking komt. Maar goed, de vakantie is nog lang. *(Ze knijpt nog wat zonnecreme uit de tube)* Nog even een peperduur en uiterst zinloos maar daarom o zo heerlijk krempje derop. Mmmmm. Ahhhh. Ik voel dat deze zomer de zomer is. Dit is 'm. Deze keer komt-ie langs. Gegarandeerd. *(En smeert weer verder)*

TEGEN PUBLIEK : Wat wil het toeval. Aan de andere kant verschijnt nu Ruf. Met een strandbal. Hij springt en dribbelt en goochelt en smasht en volliet, terwijl hij met de blik omlaag gericht naar zichzelf kijkt. Naar zijn biceps en zijn triceps en zijn broodjes.

RUF : Jammer dat ik mijn billen niet kan zien.

SMIKKIE : Heeeeeeeee.

RUF : *(Tegen publiek, al doordribbelend en interessante pasjes makend)* Ik ben de top van de natuur. Van de evolutie. Kijk. Ga maar na. Het laagste is de wurm. Onderaan - afgezien van microben en plankton en zo - onderaan de wurm, de wesp, dan de kikker, het konijn, de hond, de kat, de leeuw, de giraf, de olifant, de aap en bovenaan uiteindelijk de mens. Wij staan bovenaan. Wij. Ik. Moi.

SMIKKIE : *(Met blik op Ruf)* Wauw, wat een kerel. Het zal toch niet waar zijn. Het zal toch niet

waar zijn. Ik zit hier net drie minuten en daar is-ie al?

(Ruf balt verder. Smikkie probeert zijn blik te trekken. Dat lukt niet. Hij ziet haar niet.)

RUF : En, let op. Bij de mensen sta ik helemaal boven aan de ladder. Ga maar na. Ik ben een westerling, ik ben man, ik ben blank, ik ben jong, ik ben rijk, dat wil zeggen mijn vader is rijk, dat wil zeggen ik ben straks ook rijk, ik ben intelligent en ik ben goed gebouwd, om niet te zeggen waanzinnig gebouwd. Want dat is zo. Laten we eerlijk zijn. Ik heb dus alles. Ik ben alles. De top van de top. Ik zit vlak onder God eigenlijk. Scheelt bijna niks. Misschien ben ik zijn zoon. En als God niet bestaat, dan ben ik het zelf. Want ik besta wel. Kijk maar. Ik besta. Ik heb een waanzinnig lichaam, dus ik besta. Corpissimo, ergo sum. Hoor je dat? Creatief latijn. Jaaaa, dat zit er ook nog bij. Der zit ook nog een pond of vier hersens op. Jezus, wat ben ik te gek zeg. *(Wil gaan maar bedenkt zich)* Mijn vader zei dat ik maar eens een tijdje alleen naar de Koot moest gaan. Special assignment van die ouwe. Okay dan. *(Hij zingt een stukje tune van James Bond)*

TEGEN PUBLIEK : En hij balt verder. Smikkie probeert zijn aandacht te trekken met geluidjes en beweginkjes. Het is net een natuurfilm.

SMIKKIE : Mmmmm. Haaaaaa. Mmmmm.

TEGEN PUBLIEK : Ruf balt gewoon verder. Hoe kan dat nou? Hij kijkt niet. Greetje komt terug. Ze werpt in de loop een blik naar Ruf. En glimlacht wat. Vaag. Ach ja.

GREETJE : *(Tegen Tjeerd)* Ze zijn nu bezig met een zandkasteel.

(Tjeerd rukt zich los van Smikkie en strekt zich weer uit op zijn matelatje in de zon)

Verderop is een wedstrijd voor zandkastelen. En ze doen mee, de jongens. *(Ze zoekt in een van de tassen)* Ik heb ze ingeschreven. Kost drie euro. Per persoon per zandkasteel.

TJEERD : Wat? Moeten ze der voor betalen? Wat is dat nou? Dat zand ligt hier gewoon. Gaan we toch niet voor betalen?

GREETJE : Het is een wedstrijd. Het is voor de prijzen.

TJEERD : Die winnen ze toch niet.

GREETJE : Ze willen graag meedoen.

TJEERD : Ze kunnen hier toch ook een zandkasteel maken? Dan zeg ik wel wie gewonnen heeft.

GREETJE : Laat die kinderen nou.

TJEERD : Ik laat ze. Laten ze mij dan ook? Ik moet hard werken voor die centen.

GREETJE : Tjeerd. We zijn met vakantie.

TJEERD : Samen 1 kasteel. En als ze geen prijs winnen betalen ze het van hun eigen zakgeld. Ik heb ook al een opblaaskrokodil gekocht. 12 euro 95.

TEGEN PUBLIEK : Greetje zucht, pakt het geld en gaat, een blik op Ruf werpend. Tjeerd ziet het.

TJEERD : Wat zit je nou dom te staren?

GREETJE : Mooie vent. Goed van vlees. Frikandel speciaal.

TJEERD : Doe niet zo idioot. Een ijdele kwast. Un citron presse egocentrique. Zo, daar sta je van te kijken he ? Lekker bekkie frans van deze jongen.

(Greetje gaat af. Aan de andere kant staat Smikkie op en doet haar voile weer om.)

SMIKKIE : *(Tegen publiek. In de loop naar voren)* Ik moest tweehonderd gulden overgewicht betalen. Op het vliegveld. Heb zes koffers bij me. Ga me verkleeden. Het verschijnen. Dat moment. Een entree maken. Dat is het mooiste. Dat gaat het om. Ik heb weer behoefte aan een nieuwe entree. In een nieuwe creatie. De aandacht is al weer wat verslapt. Dat voel ik. Ik wil harde aandacht, keihard, fier recht overeind. Vooral van hem daar. *(Wijst op Ruf)* Dit is toch te gek. Hij heeft nog niet 1 keer naar me gekeken. Maar ik ben nog niet klaar met 'm. *(Met blik over Tjeerd verlaat ze het toneel)*

TEGEN PUBLIEK : Er komen al meer mensen op het strand. Oudere veel te dunne en veel te bruine vrouwen. Parasolechtparen met dikke pockets met relieffletters op de cover. Witte Engelsen met sproeten, verbrande kuiten en rood haar. Nederlandse vriendinnen met vetbruine glimmende geopereerde blote borsten. La plage a Menton. Op het harde gedeelte van het strand, waar de schelpen blote voeten kietelen en de zee de scherpe kantjes er weer af koelt, ontmoeten twee oudjes elkaar, Pieterpieter en Sara. Ze wandelen voorzichtig naar elkaar toe. Willen eerst om elkaar heen lopen, zonder elkaar goed te bekijken. Pieterpieter kijkt dan toevallig wel even, raakt geïntrigeerd, staat stil, loert naar haar. Zij wil doorlopen.

PIETERPIETER : Sara? Ra?

TEGEN PUBLIEK : Zij staat stil, kijkt om en staart hem aan. Eerst niet begrijpend, dan plotseling

in verbijstering.

SARA : Pieterpieter! Hoe is het mogelijk? Ik had het gedroomd. Dat we elkaar hier op het strand zouden tegenkomen. En nou gebeurt het!

PIETERPIETER : *(teder)* Lieve, lieve Sara. Sara.

TEGEN PUBLIEK : Hij streelt haar wang, ze omhelzen elkaar.

SARA : *(In tranen)* God Pieterpieter. *(Maakt zich los en kijkt naar hem. Streelt ook zijn wang)* Je bent niks veranderd.

PIETERPIETER : *(Hij ook ontroerd)* Jij ook niet. Ook niet.

SARA : Nog dezelfde kin. Dezelfde kaak.

PIETERPIETER : Dezelfde ogen, ogen.

TEGEN PUBLIEK : Ze kijken elkaar aan en lachen door hun tranen heen.

SARA : Gaan we hier nou staan janken op het strand?

(Ze kijken elkaar aan)

PIETERPIETER : Misschien moeten we even een glas wijn drinken. Een glas wijn.

SARA : Om elf uur 's morgens?

PIETERPIETER : Een glas rosé. Kom Sara. Kom.

TEGEN PUBLIEK : Sara en Pieterpieter vinden een plekje onder een parasol van riet. Ze bestellen en krijgen ieder een glas koele rosé. Zo opeens zitten ze daar dan weer, met zijn tweeën. Na al die jaren. Als door een wonder.

SARA : Als je 's morgens rosé drinkt krijg je een gevoel van gelukzaligheid. Zomaar uit de fles.

PIETERPIETER : Een slokje uit het roze gedeelte van de toekomst, want je moet er later voor betalen. Met onaangename ontzuivering. Ontzuivering.

SARA : Wat heb je al die tijd gedaan, Pieterpieter?

PIETERPIETER : Van de ene plek naar de andere gereisd. En daar dan weer plannen gemaakt voor de volgende trip. En jij? Jij?

SARA : Van alles. Met mensen. Alles met mensen. *(Even stil. Ze kijken. Kijkt naar het strand)* Zie je dat meisje daar? Met dat emmertje. Wat een volwassen gezicht heeft ze. ik zie precies hoe ze eruit ziet als ze twintig is. Of veertig. Of tachtig.

(Even stil. Ze wisselen even een voorzichtige blik)

Ik heb je al zo lang zoveel te vragen. Zoveel slapeloze nachten heb ik in gedachten gesprekken met je gevoerd. Want ik heb het nooit begrepen.

PIETERPIETER : *(ontwijkend)* Dat begrijp ik wel. Ik wel.

SARA : Heb jij nou toch nog kinderen, Pieterpieter?

PIETERPIETER : Geen kinderen. Nee. En jij? Jij?

SARA : Nee.

PIETERPIETER : Dat verbaast me. Verbaast me.

SARA : *(Met een glimlach)* Mijn eerste man wou ze niet. Blijkbaar. Toen het moment daar was, verliet hij me plotseling. Van het ene moment op het andere. Onbegrijpelijk.

PIETERPIETER : En echtgenoot nummer twee? Nummer twee?

SARA : Die had een reden om niet te willen.

(Even stil)

PIETERPIETER : Leeft-ie nog?

SARA : De reden of de man? Maakt niet uit. Het antwoord is hoe dan ook ja. Harry speelt gitaar.

(Harry speelt en zingt)

HARRY : Are the stars out tonight. I dont know if its cloudy or bright.

(Sara valt in. Het wordt tweestemmig)

HARRY + SARA : Cause I only have eyes. For you. Dear. The moon may be high. Maybe millions of people go by, but they all disappear from view.

(Zij stopt. Hij zingt zacht door)

SARA : Liedjes van heel vroeger. Romantische liedjes. Soms zing ik een stukje mee.

HARRY : I dont know if we're in a garden, or on a crowded avenue, you are here, so am I, maybe miliions of people go by, but they all disappear from view. cause I only have eyes for

you.

(Harry speelt en zingt zacht verder. Sara en Pieterpieter. Zij komt weer bij hem. Naast elkaar kijken ze uit over strand en zee. Even stil)

SARA : Ik heb dat nooit voldoende reden gevonden voor het in de steek laten van een man. Dat-ie geen kinderen wou, bedoel ik. Hoe graag ik ze ook wilde. *(Even stil)* Waarom, Pieterpieter? Waarom? Wat had ik gedaan? We hielden van elkaar? Ik moet het weten. Ik pijnig mijn hersens al dertig jaar. Waarom?

PIETERPIETER : Ik kan het je niet zeggen. Vergeet het. Nog een glas rosé? Rosé?

TEGEN PUBLIEK : Sara schudt treurig haar hoofd. Ze zitten in stilte en kijken uit over de zee.

ESMEE : *(Tegen publiek. Krachtige toon. Matrone-achtig)* Op komt Esmee. Midden veertig jaar. Of iets ouder. Robuust type. Vastbesloten er iets van te maken, van die vakantie. *(blaft)* Heerlijk uitrusten! Helemaal tot jezelf komen! Ze is goed voorbereid ook. Al wat voorgebakken onder het solarium en de bikinilijn niet zuinig geëpileerd. Een lekker stevig wijf, waar je de oorlog mee kunt winnen. Maar dat hoeft niet, want het is vakantie. Esmee. Ook goeiemorgen. Ze begint haar spullen uit te pakken en haar handdoekjes uit te spreiden. Harry kijkt ernaar en valt stil. Zijn mond valt open. Hij gelooft zijn ogen niet. Hij gelooft zijn eigen ogen niet. smee is vroeger goed strak geweest, dat kun je nog zien. Ze is nog steeds niet slecht. Maar begint dus wel ai zo nu en dan een kalkpilletje te slikken. En vliegt al eens een beetje op. Klein beetje, maar het begint te komen. Soms even onverwacht een rood koppie, plotselinge trildijen, kriebelende zweetjes in de haargrens. Al in de overgang naar de óvergang. Esmee is alleen op vakantie. Man Mark zit in Rome. Ook alleen, zeg maar. Ja, het ziet er allemaal wat shaky uit voor Esmee. Maar het vrouwtje is strijdlustig. Zo snel geeft ze zich niet gewonnen. Het leven is nog niet voorbij. Ze smeert zich vlot en functioneel in, en gaat boem pats plat in de zon. Vakantie! Vacances! *(bars)* Genieten! Ze voelt iets en kijkt op. Dan ziet ze de intens verbijsterde en starende blik van Harry. *(Tegen Harry. Negeert de starende blik)* Mijn man Mark vond dat we maar eens apart weg moesten gaan. Omdat je alleen veel meer meemaakt. Maar ja. Hij kan nog geen ei bakken. *(Even stil. Harry staart haar aan)* Verstaat u geen Nederlands? Sorry. Pardon. Français? Il ne peut pas eh..cuisinier un oeuf. Mon mari. Il est en Rome. Alors. Laissons bronzer. Pourquoi pas.

VacancesI Harry blijft haar aanstaren. Il y a une probleme? Est ce que il y a une probleme? Harry zegt niets maar gaat. Geschrokken. Esmee kijkt hem verbaasd na. Heb ik iets verkeerd gezegd? Est ee que j'ai dit quelque chose fautive?

TEGEN PUBLIEK : Kortom, een reeks bijzondere en onverwachte ontmoetingen op het strand te Menton. Zuid Frankrijk. Op de grens met Italië. Vlakbij Ventimiglia. Waar al die treinen altijd naar toe gaan. We zijn nog steeds op het strand. Einde eerste acte.

TWEEDE BEDRIJF

TEGEN PUBLIEK : Tweede acte. Inzet muziek. Het loopt meteen door. Esmee ligt te zonnen. Nog wat figuratie. De jongen die weer achter het gillende en lachende meisje aan zit. De dandy. De dame met het hondje. Men zit of loopt op het strand en bekijkt elkaar. Goedkeuring en afkeuring alom. Dan Smikkie. Die maakt een glorieuze rentree. In een schitterend zomergewaad. Haute couture voor aan het strand.

SMIKKIE : (*dolenthousiast*) Kijk nou toch eens! Hoe vinjenut? Wat komt het allemaal goed uit zo hé? Eigenlijk gek dat ze in modeshows mooie vrouwen gebruiken om jurken te showen. Iedereen kijkt naar de vrouw. Je kunt beter een lelijk mokkel nemen. Kijken ze tenminste naar de jurk. Ik koop het mooiste van het mooiste, maar er heeft nog geen jurk van me gewonnen. (*Kijkt om zich heen*) Waar is die goser nou? Is- ie der nog?

TEGEN PUBLIEK : De man met de erectie komt weer op. Ook al een Hollander. Het zijn dit jaar wel allemaal Hollanders zeg. Meestal zitten der hier niet zoveel.

MAN MET DE ERECTIE : (*Zenuwachtige en gehaaste man. Tegen publiek*) Ik ben de man met de erectie. Loop de hele dag met een erectie over het strand. (*In de aanval*) Zou een afwijking kunnen zijn hé? Een ziekte of zo. Iets ergs. Maar dat is het dus niet. Maar dat weet niemand. Gelukkig. Laten ze maar denken dat ik ziek ben. En zielig. Terwijl ik alleen maar zo geil ben als een Surinaams konijn dat drie dozijn oesters heeft gegeten.

ESMEE : (*Wijst op de man, tegen Smikkie*) Nou ja zeg. Loopt zomaar met een paal over het strand.

SMIKKIE : Toch al bijna twintig centimeter vleesgeworden compliment. Lief hé?

ESMEE : Je neemt aan dat het voor jou bedoeld is?

SMIKKIE : Denk jij van niet?

(Even stil)

ESMEE : Ja. Ik ben er ook bang voor.

SMIKKIE : (*Tegen de man, met glimlach*) Dag meneer.

MAN MET DE ERECTIE : (*Wijst op Smikkie*) Ja zeg, als er zulke meiden over het strand gaan

lopen paraderen. Is mijn schuld toch niet? Kijk eens hoe dat zich opmaakt? Hoe ze der bij loopt! Waarom doet ze dat? En dan zeggen ze: spring er dan mee in het water. Duik ermee in zee. Kan niet. Ik kan niet zwemmen. Ik heb vroeger bij het schoolzwemmen altijd lopen klooiën bij de badhokjes. Bij het verkleden. Toen had ik het ai. Ik ben nooit aan zwemmen toegekomen. *(Kijkt naar Smikkie)* Dus als het te erg wordt, ga ik maar op mijn buik. *(En hij gaat op zijn buik liggen. Tegen de grond pratend)* Mijn rug verbrandt alleen gigantisch op deze manier. *(Snel en opkijkend, panisch)* Maar laat niemand me insmeren, dat windt me alleen maar nog meer op! Dan lig ik hier de rest van de week. *(Tegen Smikkie)* Kunt u niet een stukkie opschuiven met die snoepwinkel?

SMIKKIE : Ik ga wel even een strandje verder. Kan ik even kijken waar-ie uithangt. *(Kijkt naar hem)* Kijk me na dan. *(Ze loopt weg)* Kijk je me na? Kijkt ie me na?

MAN + ESMEE : *(in koor)* Jahaaaa. Ik [Hij] kijk[t] je na!

(Smikkie gaat af. Even stil)

ESMEE : *(Zonder op te kijken)* Moet ik ook weg?

MAN MET DE ERECTIE : *(In de grond pratend)* Doe geen moeite.

ESMEE : Hartelijk dank.

(Sara komt op. Ze zwaait nog even naar de coulissen)

SARA : Ik zie je morgen, Pieterpieter. Ik zie je morgen.

TEGEN PUBLIEK : Ze wandelt naar de zee. Op komt Ruf. Met zijn bal. Hij kijkt om zich heen. Ziet alleen Sara, de man met de erectie en Esmee. Hij haalt even diep adem en richt zich vervolgens tot de laatste.

RUF : *(versierderig)* Hallo daar. Hello there. Bonjour la bas. Français? Deutsch? Espanol? Italiano?

ESMEE : Heerhugowaard.

RUF : Alleen op stap?

ESMEE : Ik ben niet op stap, ik lig in de zon.

RUF : Niet zo tegenstribbelen, daar heb je de leeftijd niet voor.

ESMEE : *(Komt overeind)* Pardon?